

følgelig har man ikke det. Selvfølgelig kan man ikke have en regering, et departement, et ministerium, hvor de, der sidder til højre, går ud og anbefaler regeringens politik, og de, der sidder til venstre, går ud og kritiserer den. Enhver, der har arbejdet bare én uge i et ministerium, ved, at det ikke lader sig gøre, så derfor er det en principiel diskussion.

Det er frihedens tanke over for styringens tanke, der støder sammen i den diskussion. Frihedens tanke repræsenteres af forslagsstillerne i dag, og ønsket om at styre enhver bevægelighed i samfundet ytres fra højre side af Folketingssalen. Det synes jeg må være ganske interessant for dem, der følger med i den politiske debat.

Der er nogle gange i debatten i dag blevet sammenlignet med Det Økonomiske Råd og dets uafhængighed, og det synes jeg er en rigtig god sammenligning. Hvis forsamlingen skruer erindringen tilbage til september 1999, havde vi en ophidset diskussion for og imod Den Økonomiske og Monetære Union. Alle ministerierne – Finansministeriet, Økonomiministeriet, Statsministeriet – gjorde det, som de skal, nemlig at understøtte regeringens politik, som var, at ØMU'en var en god ting. Men pludselig en dag i august kom Det Økonomiske Råd på grund af sin uafhængighed med en rapport, der, så vidt jeg husker, fortalte, at fordelene var små og tvivlsomme.

Jeg husker, at nogle af de daværende ministrene og også nogle af de nuværende blev blåviolet i hovedet, for man kunne da ikke tillade sig at komme med sådan en rapport. Men det viser jo lige præcis, hvilken styrke det er at have et uafhængigt organ, som er i stand til at sige tingene, som de ser dem, uden at skulle bøje dem i forhold til, hvad en regering ønsker, og det er altså også den principielle diskussion her. At være uafhængig giver frihed, når man skal vurdere, og når man skal gøre sig lang- og kortsigtede overvejelser, og det giver frihed til ikke kun at se begrænsninger, men også ressourcer.

Men hvorfor er det nu så vigtigt med et lovforslag og ikke bare et aktstykke i Finansudvalget? Man må sige, at det er en nyskabelse af denne regering, at stort set alle større sager forsøges afprøvet i Folketingets Finansudvalg som et miniparlament. Men det er vigtigt at underkaste sagen en normal lovprocedure, for det betyder følgende: Man kan stille spørgsmål og få svar, og mange af de spørgsmål, der også er blevet stillet af andre partiers ordførere i dag, kan be-

svares i en normal procedure, hvor man stiller spørgsmål til lovforslag.

Men regeringen og dens helt faste støtteparti har valgt at sikre, at det ikke kommer til at ske i denne sag, og det er da tankevækkende. Hvorfor må vi ikke få en normal lovbehandling med spørgsmål og svar? Det kan foregå ekstremt hurtigt. Jeg har været med til at vedtage lovforslag i dette Folketing i løbet af 2-3 dage, når det var nødvendigt, så det er ikke det, det drejer sig om. Men regeringen har meget bevidst villet undgå en situation, hvor Folketinget fik lov til at stille spørgsmål, og hvor regeringen var tvunget til at svare, for det kunne formentlig blive meget ubehageligt på et senere tidspunkt.

Kl. 16.55

Det andet, man kan i en normal lovprocedure, er at indhente hørings svar. Nogle har f.eks. haft den misforståelse, at det nuværende nærkoråd ikke indeholdt folk, der var misbrugere, eller folk, der arbejdede ude i felten, og alle de der misforståelser kunne jo have været afklaret under en normal lovprocedure. Man kunne simpelt hen have spurgt, hvem der sad i det nuværende råd, og så havde vi været fri for at diskutere på grundlag af misforståelser i dag. Man kunne også have indhentet hørings svar fra dem, der er ude i den virkelige verden, og dem, det brænder på for, og spurgt dem: Hvordan vil I gerne have, det råd skal se ud? Man kunne f.eks. have spurgt de hjemløse, de sindslidende, misbrugerne, de prostituerede og de, der arbejder med dem, og så ville man få en række gode svar og anbefalinger.

Men hvordan kan det være, at regeringen og dens faste støtteparti meget bevidst har valgt at undgå at få inspiration ude fra den virkelige verden ved at koble den sædvanlige høringsprocedure fra? Er det, fordi de er så kloge i regeringen og dens faste støtteparti? Det er jo klart, at man kan være så klog, at man ikke bliver beriget af inspiration udefra, det er der mange eksempler på, og er det dét, vi står med? Er man simpelt hen så kloge og har så meget forstand på det her, at enhver type af inspiration udefra blot vil være et forstyrrende element?

Det tredje man får, når man følger den sædvanlige procedure, er en offentlig debat, og derfor vil jeg også sige til ordførerne, at jeg synes, det har været underligt at opleve så svage begrundelser for at køre en højst usædvanlig procedure igennem på et tidspunkt, hvor man polariserer socialpolitikken i et omfang, vi efter min erindring aldrig har prøvet før i de 7 år, jeg har